

Използвайки параметрите, които дефинирахме в предходния раздел, т.е. среден брой изказани мисли за пауза и среден брой изказани мисли за повторение, стигнахме до резултати, които са практически незначителни. Ето защо *обърнахме* равенствата, за да установим на колко изказвания се получава пауза или повторение. Резултатите са следните:

- гр. 1 – 490 изказа, 87 паузи = 5,6 говорения;*
- гр. 2 – 488 изказа, 104 паузи = 4,7 говорения;*
- гр. 1 – 490 изказа/15 повторения = 32,7;*
- гр. 2 – 488 изказа/32 повторения = 15,3.*

Това е единственият резултат, който не потвърди очакванията ни. По отношение на посочените параметри *група 2* изпреварва *група 1* в значителна степен. Залагайки хипотезата, че тези стойности отразяват комуникативната несигурност, решихме, че те биха означавали по-ниска степен на КК. Този резултат обаче напълно противоречи на резултатите при останалите параметри. Предполагаме, че причината за това несъответствие, която ще бъде разгледана по-подробно в следващата глава, е наличието на принципно по-големи възможности за провеждане на свободен разговор при българчетата, а паузите и повторенията са като естествени странични продукти на тази способност.

След всичко казано дотук могат да се направят следните изводи:

1. Всички критерии за оценка, с изключение на повторението (*колебания*) и паузите, са в корелация с очакваната по-висока степен при ученици българи.

2. Може да се твърди, че някои от критериите за оценяване са по-значими от други. Интересно е да се отбележи, че критериите, при които се наблюдават най-значителни разлики, са най-тясно свързани със самостоятелността като аспект на комуникативната компетентност. Що се отнася до по-високия брой на повторенията при българчетата, едно от възможните обяснения е, че той е страничен ефект от способността им да говорят пред публика, т.е. тук отново става дума за самостоятелност при продукцията.

3. Критериите, които са най-тясно свързани с граматичната компетентност, т.е. правилността и сложността, не показват осо-